

РЕШЕНИЕ

№ 3888

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3007** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл. 405 и чл. 404, ал. 1 т. 12 от Кодекс на труда.

Образувано е по жалба на „Левкорп груп“ АД /съгласно допуснатото уточнение в з. на 7.06.2023г/ против Предписания, в ЧАСТТА дадени по т.1 и т.2 обективирани в Протокол за извършена проверка (П.) № ПР2131613/15.10.2021г., на Дирекция "Инспекция по труда"- С., изменен в обжалваната му част с писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ С. относно срока за изпълнение.

Релевира оплаквания за незаконосъобразност на даденото предписание, поради материална незаконосъобразност и процесуални нарушения. Сочил, че не е в забава относно изплащането на възнагражденията за К. С. и за П. П., тъй като срещу същите било образувано дисциплинарно производство от работодателя за което те били уведомени. Относно Д. В. същата не била назначавана на юрисконсулт, а била вписана като изпълнителен директор на дружеството. Главният счетоводител самоволно бил пуснал уведомление до НАП за сключен договор за длъжност „юрисконсулт“, какъвто не е съществувал, като впоследствие пропуснал срока за поправяне на допуснатата грешка. Моли да се отмени акта в оспорената му част. Претендира разности.

Ответникът- Дирекция „Инспекция по труда“ С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юриск. възнаграждение.

СПП, редовно призована не взема становище.

Административен съд- София, град в настоящия състав след като обсъди сочените в жалбата основания във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от адресат на оспорения административен акт в преклузивния срок за оспорване по чл. 149 ал.3 вр с ал. 1 АПК вр чл. 145 ал.2 т.1 АПК вр с чл. 98 ал.2 изр второ АПК и срещу акт, който има характеристиките на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, представляващ "Предписания" по чл. 404, ал. 1 от КТ, имащи характер на принудителна административна мярка (ПАМ), които съгласно изричната разпоредба на чл. 405 от КТ подлежат на съдебен контрол за законосъобразност. Следователно издаването на ПАМ следва да е съобразено с изискванията за издаване на административни актове по АПК, включително да се спазват изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК относно формата и съдържанието на акта.

Оспореният административен акт, ведно с измененията към него направени с писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ С. е издаден от компетентен орган- инспектори от Дирекция "Инспекция по труда"-С., които по силата на чл. 404, ал. 1 от КТ имат правомощия да дават задължителни предписания на работодателите и длъжностните лица с цел отстраняване на нарушения на трудовото законодателство. Видно от приложените по делото /л. 54 –л. 63/ заповеди, длъжностни характеристики, лицата, дали предписанието в оспорената му част по т.1 и т.2 заемат длъжност инспектор в Дирекция "Инспекция по труда"- С. и следователно, същите притежават териториална и материална компетентност "ex lege " да издават индивидуални административни актове "Предписания" по чл. 404, ал. 1 от КТ, каквото е оспореното в настоящото производство.

Съдът не откри допуснати съществени нарушения на адм производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, спазени са изискванията за форма и мотивираност.

От приложените по делото доказателства се установява, че с Предписание на Дирекция "Инспекция по труда"- С. обективирано в Протокол за извършена проверка ПР2131613/15.10.2021г., изменен с писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ С. в обжалваната му В ЧАСТ по т.1 и т.2, на жалбоподателя е наложена ПАМ

1.) да изплати начислените трудови възнаграждения за месец юли 2021г. за извършената работа на Д. Х. В. и П. Д. П., съгласно чл. 128, т. 2 КТ в срок до 25.11.2021г;

2) да изплати начислените трудови възнаграждения за месец август 2021г. за извършената работа на Д. Х. В., П. Д. П. и К. К. С. съгласно чл. 128, т. 2 от КТ в срок до 25.11.2021г.

Нарушението по чл. 128 т.2 КТ е основано на задължението за изплащане на трудово възнаграждение за извършената работа. Изискването е в съответствие с нормата на чл. 242 КТ - "Положеният труд по трудово правоотношение е възмезден."

Не представлява основание за отричане на посоченото право образувано дисциплинарно производство срещу К. С. и П. П.. След като в посочения период м. юли 2021г и м. август 2021г за П. П. , и м. август 2021г за К. С. те са полагали възмезден труд, то няма основания за неизплащане начисленото им трудово възнаграждение. Приложеното ограничение противоречи на КТ, поради което правилно е прието, че е извършено нарушение на чл. 128 т. 2 КТ. При положен труд в

период на действащо трудово правоотношение, на служителя е дължимо изплащане на начислено трудово възнаграждение. От представената разплащателна ведомост за начисляване и изплащане на работни заплати за месец юли и август 2021г. се констатира, че работодателят „Левкорп груп“ АД е начислил трудови възнаграждения за извършената работа от лицата П. Д. П., К. К. С. и Д. Х. В., като не са представени доказателства, че същите са изплатени. От Заповед № 15/04.10.2021г. (л.35 и л. 34 гръб) и Заповед № 16/04.10.2021г. (л.42) на изпълнителните директори на дружеството – жалбоподател, се установява несъмнено, че трудовите правоотношения на К. К. С. и П. Д. П. са прекратени на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ считано от датите на връчване на заповедите. До тогава, горепосочените лица се считат за служители на дружеството, поради което им се дължи изплащане на трудово възнаграждение за извършена работа. В чл.272, ал.1 от КТ са посочени случаите, при които могат да се правят удържки от възнаграждението без съгласието на работника или служителя, като наличието на висящо дисциплинарно производство не е между тях. Предвид посочената разпоредба, неоснователен се явява аргумента на жалбоподателя, че не се дължи трудово възнаграждение на лицата, поради факта, че срещу тях има образувано дисциплинарно производство. В случая не се установяват, а не се и твърдят обстоятелства, годни да обосноват извод за съществуването на правни предпоставки работодателят да не изпълни задълженията си по чл.128, т. 2 КТ. Правото на служителя произтича от императивната норма на чл. 128 т.2 КТ за заплащане на трудово възнаграждение за извършена работа поради което това право не може да бъде ограничавано по преценка на работодателя свързана с наличие на висящо дисциплинарно производство. От значение е дали в приетия период е положен труд, който дължимо следва да бъде заплатен. Тезата за обратното противоречи на изискването за справедливост в принципа за съразмерност - чл. 6, ал. 1 АПК /"Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо."/.

Касае се за положен труд към относимия период, не е налице признак, съответстващ на КТ, изключващ изплащането на трудовото възнаграждение на посочените лица. Тези лица са били с действащ трудов договор към м. юли 2021г и м август 2021, което означава, че е положен труд, който следва да е овъзмезден. Посочените лица са правоимащи да получат начислените им трудови възнаграждения, работещи по действащо и непрекътено трудово правоотношение към м. юли 2021г и м. август 2021г.

Във връзка с доводите на жалбоподателя относно заеманата от Д. Х. В. длъжност следва да се отбележи, че по делото е представен сключен между „Лев корпорация“ АД и Д. Х. В. трудов договор № 7/5.07.2021г., за изпълнение на длъжността „юрисконсулт“ в Дирекция „Правна“ (л.23) който е подписан от Д. Х. В., от страна на служителя, и от изпълнителния директор И. С. и от прокуриста на дружеството И. С. - от страна на работодателя. Писмената форма на трудовия договор е форма за действителност и форма за доказване наличието на сключен трудов договор между служителя или работника и работодателя. С подписването на този договор се приема, че между страните възниква трудово правоотношение. Разпоредбата на чл. 61, ал.1 КТ охранява правата на работника/ служителя, доколкото гарантира произтичащите от него задължения на работодателя да заплаща осигуровки, възнаграждение, при уговорено работно време, в съответствие с трудовото законодателство. Представена е и длъжностната характеристика за „юрисконсулт“

(л.24), която надлежно била връчена на служителя Д. В., което е удостоверила с подписа си, както и подпис на ръководител. Трудовото ѝ правоотношение е прекратено със заповед № 14/09.08.2021г., издадена на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ (по взаимно съгласие на страните) -л. 25 от делото. Ето защо, съдът приема, че е съществувало трудово правоотношение между „Лев Корпорация“ АД и Д. Х. В. за периода от 05.07.2021 до 09.08.2021г. Следователно, за същия период на лицето се дължи трудово възнаграждение. Във връзка с горното, ирелевантно е, че главният счетоводител самоволно бил пуснал уведомление до НАП за сключен договор за длъжност „юрисконсулт“, какъвто не е съществувал, като впоследствие пропуснал срока за поправяне на допуснатата грешка.

С оглед горното и предвид, че няма спор, че трудовите възнаграждения за посочения период на трите лица не са били изплатени, то жалбата срещу предписанията в оспорената им част по т.1 и т.2 изменени с писмо от 29.10.2021г относно срока за изпълнение следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. Предвид направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл.143, ал.3 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд – София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба „Левкорп груп“ АД против Предписания, в ЧАСТТА дадени по т.1 и т.2 обективирани в Протокол за извършена проверка (П.) № ПР2131613/15.10.2021г., на Дирекция "Инспекция по труда"- С., изменен в обжалваната му част с писмо изх. № 21075260/29.10.2021г. на ДИТ С. относно срока за изпълнение.

ОСЪЖДА „Левкорп груп“ АД да заплати на Дирекция "Инспекция по труда"- С. разноски в размер на 100 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд.

съдия: